

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Historien indtil Syndfloden

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651423837216/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

De fire Par, som havde reddet noget
Af fugle, faar, og Svirn, etcetera,
Kom frem igien om et Mars Tid paa Skroget;
Og alt begyndte nu paa nye forfra.
Man gav sig atter til at æde og at drikke,
Og vove med hinanden mangen Dyft,
Og love sammen, saa det var en Eyst. —
Hvor længe det vil gaae, det veed jeg ikke,
Til Jorden, der ei mere (siger man)
Skal druknes, men gaae ivertimod i Brand,
Forgaaer engang igien med alle Mand —
Men dette veed jeg, fiære Hornemann!
(Dog sig det ei igien til min Veninde
Derinde!)
At hvis det Andre gaaer, som mig (især,
Som i min Fødebye det gaaer mig her),
Var det Umagen ingentunde værd
At have maattet nok engang begynde
forfra paa nye at æde, drikke, synde,
Og gaae igien i Livets Jordefærd.

Jeg haaber, du har nok for denne finde.
Spørg fader Westel, naar du næste Gang ham seer,
Om jeg paa den Maneer
Skal Kiøbenhavn, og dig, og ham fortælle meer?
Og om man heller mig ei Munden burde binde?
Kidt panegyrisst man i Vers saa gierne seer.
I Eventyr endog vil Alle gierne roses;
Og ingen holder af at stoses.
Men kan der ventes noget høfligt Ord
Af En, der leer af vores hele Jord,
Selv, naar han til et Brev har Terten laant hos Moses?
